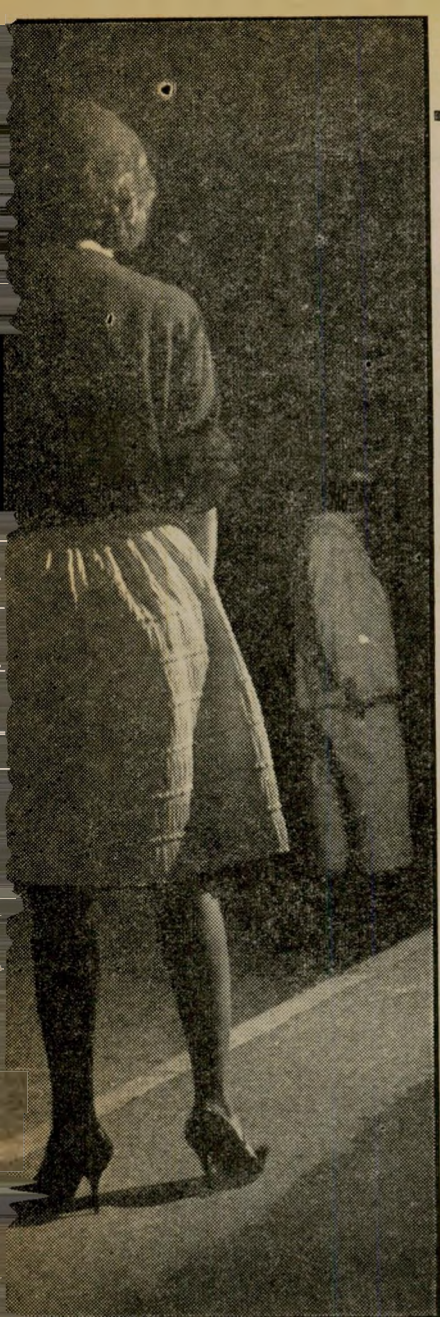

ידיעות - התוצאה: הם חופשיים לגייס מחזורי קרבנות חדשים

השני פושע מועד.

★ ★ ★ מועדוני הקרפים

שלשיתיים אלה יוצאת דופן במקצוע. הכלל הוא, שהיצאנית מקבלת בגדים והוצאת מחיה — והשאר הילך לסרסור. אולם כסף שבא בקלות — הילך בקלות. רכבות הלירות הנופלות מדי לילה בחלקם של הסרסורים עוברות כמעט כולן לתוך חבית ללא תחתית, ששמה מועדוני הקלפים. גם כאן בולטת מידת סלחנותה של ה' משטרה. מועדוני הקלפים, שהם כולם בלתי חוקיים, ידועים לה היטב. אבל יש כאלה שנגדם אין היא נוקטת פעולה. אלה הם מועדוני הפוקר והצ'יטק, בהם מבילים הסרסורים מרבית שעותיהם הפנויות. הרבה יותר קל לבלשים למצוא שם את הסרסורים מאשר בכל כתובת אחרת.

ואמנם, אפשר לראות מדי פעם קצין או סמל הנכנס למועדון כמו קוליבר, למשל, מוציא החוצה סרסור ידוע. לרוב אין הקצין או הסמל עוסק דחקא בשטח הזנות. אחר שיחה קצרה, חוזר הסרסור למישחקו. כל מה שהשוטרים רצו ממנו זה לומר להם למי מהפישעים המועדים היו סכומים גדולים מן הרגיל בזמן האחרון; איזה פורץ הפסיד אלף לירות במישחק או הוציא 200 לירות על פרוצה.

לצומת מועדונים אלה, קיימים שני מועדונים אחרים, שהמשטרה ניסתה לא פעם לחסלם. אחד מהם ביפה, השני בתליאביב. שניהם על גנות בתים, כדי למנוע פלישה משטרתית ממקום בלתי צפוי. פעם אף הש' תמשה המשטרה בסולמות כבאים. לשווא; שומרי המקום הבחינו בהם ועד שהמשטרה נכנסה למקום, לא מצאה שם אלא אנשים המבילים בידיות, ליד שולחנות נקיים.

הבניסה למקומות אלה מותרת רק לאנשי שים מוכרים. רק אחרי שהשומר זיהה את האיש, הוא פותח את שולחנות הברחים של הדלת ומרשה לו להיכנס. בחדר הפנימי בקוביה — מישחק בעל מחזור מהיר מאד של כסף, המכניס רווחים עצומים לבעלי המועדון. כאן מתרכזים הפושעים, הרגילים; פורצים, גנבים, כייסים. בחוגים אלה יש הרבה פחות מידע למשטרה מאשר בקרב הסרסורים. כי שים שוטר — גם הצניני ביותר — לא יסכים לעשות הסכם עם פורץ או שודד שירשה לו לפעול בשקט, בתנאי שילשין על חבריו.

★ ★ ★ גיוס פרוצות המחר

כאן פמון אחד משרשי הרצ. קציני משטרה מסויימים יצרו לעצמם פילור סופיה ניחה, הקובעת שסרסור אינו פושע של ממש. הסביר קצין אחד: "זונות תמיד יהיו, פסיכופטים בעלי נטיות פושעניות גם כן יהיו. או במקום שאחד כזה יפרוץ לדי רות וישודד בנקים — אני מעדיף שיתפוס לו איזה זונה ויחיה על חשבונה. זה לא מפרע לאיש".

אותו קצין לא חשב על כך, שעלידי יחס

ממנה, עד שיום אחד קצה בחיים אלה וב' השפעת אחד ממכריה המבוגרים החליטה לעזוב את ברוך ולחזור להיות הגונה. היא הלכה לעבוד באחת המסעדות כעוזרת ו' מנקה, כשברוך מנסה כל הזמן להחזירה אליו, אך מכרה המבוגר מגן עליה מפניו. כאן פעל החוק הבלתי כתוב השני של עולם התחנות מיוחד זה, וברוך נשבע שהוא ינקום את נקמת עזיבת האשה. כי אין היא רשאית בשום אופן להשתחרר ממכלי סרסוריה, ללא הסכמתו. יום אחד הופיע ברוך למקום עבודתו של המכר, קרא איתו אליו ושפך בפניו בקבוק של חומצה גפרית תנית. ברוך נתפס ונידון לשנתיים מאסר. הגבר והבחורה התחתנו, לאחר שהאיש נר' פא, ועזבו את הארץ.

★ ★ ★ נקמה ומשפט חברים

בחורה העזיבת אינה יכולה, אי' פוא, לעזוב את הסרסור אם אינו רוצה לעזבה. היא פשוט רכוש, כמו שולחן או בהמת עבודה. ובדיק כמו שולחן או בהמת עבודה, יכול הוא למכור אותה, בכסף מלא, לסרסור אחר. חיש הקניין הפרטי כה מפותח במקצוע זה, שהבגידה נחשבת ל' פשע חמור. כאשר פוגש סרסור את נערתו בחברת סרסור אחר צפויים הגבר והאשה לנקמה קשה. בעולם שחותרו היא אי' ליית האהבה, אין מאמינים באהבה אמיתית. כדי למנוע שפיכות דמים, קיים בתידין של החבורה, המתמנה מדי פעם כדי לדון ב' סיכסוכים מסוג זה. בתידין כאלה פוס' קים בדרך כלל קנסות שאחד הצדדים חייב לשלם לצד השני.

הסרסורים יודעים שסוד בחונם טמון ב' הגנת המשטרה, וגם זו לא תוכל להבליג אם יריבו בינם לבין עצמם. לכן הם מש' תדלים לחיות בשלום. שהרי עניינם העיקרי הוא לצל את הבחורות, לא לשקוע במלח' מות וזנוטה פנימיות.

★ ★ ★ כסף רכוש דירה

ניצור מוחלט ובלתי מוגבל. הסרסור אינו משאיר לבחורה כמעט פרוטה לצרכיה. רק במקרים מיעטים מצליחות הבחורות להשתלט על הכספים ולקבוע על מה יוצא.

בחוגי המקצוע ידועות רק שתי יצאניות שהצליחו לעשות זאת בהצלחה בולטת. שתיהן, אגב נשואות לפושעים שהיו מער' רבים בפרשת שוד הבנק בנחלת יצחק. ה' אחת היתה אשה הגונה ואף לא ידעה בתחילה במה עוסק בעלה. אך משנודע לה הדבר, ונסחפה אף היא למקצוע, החליטה להפיק ממנו תועלת. היא קבעה שבעלה לא יקבל ממנה יותר מחמש לירות ליום, ואף שלחה אותו לעבוד בדואר. בכסף ש' חסכו קנו דירה מפוארת בצפון תליאביב ופתחו חברה להסכרת מכונות. אך כוחה לא עמד לה זמן רב ובעלה הסתכר בפש' עים, עד שהגיע לשוד הבנק.

האשה השניה הגיעה לזנות בדרך מיקרה,

המחיר ששולם לסרסוריה המישה רק הכ' ביד על הבחורות. כי הסרסורים הראשיים שלהן לא היו מוכנים להוריד את דרישור' תיהם הכספיות מהבחורות שלהם, רק מפני שכמה שכנים חכריהבנה קילקלו להם את העסק. התוצאה היחידה היתה שהבחורות נאלצו לעבוד הרבה יותר — כדי להרחיק איתו סכום.

מה אינך איתן לעמול כך בפרץ? מדוע נשארו קשורות כל כך לבחורים המנצלים אותן בצורה כה יסודית?

★ ★ ★ השוטר נכנסת למקצוע

מיש כפי שטען גרינמאלד בספרו, שום בחורה אינה מוכנה לסבול את הבדידות. אך זו היא רק סיבה אחת. ישנן עוד כמה סיבות. העיקרית שבהן, היא שהבחורות הוכנסו לחיי הזנות על ידי אותם הבחורים המשמשים כיום סרסורים שלהן, ומשום שהן אוהבות אותם. שולה פ', למשל, היתה בחורה ישרה ו' הגונה מאחת הארצות המזרחיות. יום אחד פגשה בחור יפה תואר ומקסים, שהיה אמנם נשוי אך אשתו גרמה לו צרות והוא התכונן להתגרש ממנה בקרוב. ל' בחור לא היה חסר כסף ושולה נמשכה אחריו ואחרי פורנויות הרבה, הוא הוציא עליה אלף לירות, קנה לה שמלות יפות, לקח אותה לבלות באכזיה ודן. רקד איתה בבארים. לשולה לא היה נחוץ יותר מזה. היא עברה לגור איתו בבית מלון.

יום אחד הודיע לשולה קצרות: "עד עכשיו אני הוצאתי עליך. מהיום את צרי' כה להרחיק לנו את הכסף בעצמך!" לשולה לא היו הרבה ברירות, היא החלה לעבוד בזנות. הגבר אמנם התגרש מאשתו, אך עם שולה לא התחתן. כיום נודדת שולה מדירה לדירה. היא מרוחחה מאתים לירות ללילה, אך כשהיא צריכה לקנות קופ' סת סיגריות, עליה ללכת לירה מחברה. את הכסף לוקח הגבר שלה.

שולה היא דוגמה קלאסית של בחורה הגופלת ברשת שנטמנה בקפידה עלידי סר' סור. קיימות גם נערות שנכנסו למקצוע בהכרה מלאה, בגלל אהבתן לסרסור שלא הסתיר מעולם את זהותו. המפורסמת ביותר היא הבחורה המכונה "השוטרת". אותה בחורה היתה סוהרת בבית סוהר, כאשר הביאו לשם לראשונה בחור לאימיוחד במראהו, שהתחנך בבית ספר לפושעים ו' נאשם בשידול לזנות של קטינה בת 16. השוטרת התאהבה בו וכשהשתחרר מבית' הסוהר הלכה אחריו, שהשתחרר מן המש' טרה ועברה להיות עמו. לא עבר זמן רב והבחור אמנם זנח את הפרצות והגניבות. מבחינת המשטרה הפך "הגון"; כלומר עבר לחיות על רוחיה של השוטרת, שהפכה להיות יצאנית למענו.

★ ★ ★ חומצה גפריתנית

חוק הבתייכתיים של עולם ה' סרסורים קובע, שבחורה אשר חברה עזבה, חופשיה לבחור את הבחור הרצוי לה — ואין זה משנה כלל אם לבחור יש

הסרסורים!

סלחני זה יצרה המשטרה במו ידיה גנע חברתי ממאיר, החמור פי כמה מן הגנע הפלילי של פריצת דירות וכייסות.

כי מסבצו של מקצוע היצאניות, שהוא כובל מבלי גדול. יצאניות חייבת, לרוב, לנטוש את המקצוע כעבור שנים לא רבות. הסרסור, שהתרגל לרווחים הקלים והשתעבד לרעל הקלפנות והחיים הקלים, חייב למצוא מקור פרנסה חדש; לרענן את המלאי. על כך, עדי בהיותו בעלה של יצאנית עובדת, הוא דואג למתליפה. לצורך זה הוא מוכן להשקיע כסף ללא הגבלה כמעט. זה תמיד ישתלם, ברגע שהבחורה החדשה תיכנס ל' עבודה.

היכן מוצא הסרסור את פרוצות המחר?

וכיחן שכך, ניסתה להפיק ממנו את התר' עלת המקסימלית. בעלה הראשון היה נהג מוגיט והוא, שחלמה כל ימיה לקנות דירה, לא השיגה מספיק כסף לכך.

לילה אחד, כשבעלה היה עסוק בעבודה, יצאה לרחוב ואספה את הלכות הראשון. היא החליטה לעסוק בכך עד שתאסוף כסף ל' דירה. לבעלה נודע הדבר והוא היה בא אליה כל לילה לקחתה מן הרחוב ולהתחנן בפניה שתפסיק. יום אחד עצרה אותה ה' משטרה, ובעיקבות פטרסום שמה הוכנס הבעל עלידי משפחתו לגרשה, והיא הת' חתנה עם גבר אחר. היא הפסיקה לעבוד כיצאנית, לאחר שאספה בשנתיים את כל הסכום לדירה. למזלה הרע היה בעלה

כבר אשה אחרת. יכולות להיות לו שתיים, שלוש ויותר, כמו מקרהו של ברוך ל'. ברוך היה נשוי לאשה הגונה ואב לשני ילדים. איש מבאריצות — ואשתו בכללם — לא ידע מה מקור כספו. אלא שלאשה נתגלה יום אחד הסוד והיא החליטה להש' תלט בעצמה על מקור זה. היא דאגה שברוך יבין היתה אחת משתי "העובדות" שלו. הבחורה התגוררה בבית, אכלה שם ובשעות המתאימות היתה אשתו של ברוך שולחת אותה לעבודה. היא היתה חייבת לחזור הביתה כל יום עם 50 לירות לפחות. הבחורה, שאהבה את ברוך, היתה לוח' כסף מתברותיה בימים שלא הרוויחה די כסף. אך רדיפותיה של האשה לא הרפו